

آشنایی با آرامگاه حیات الغیب در لرستان

مقبره محمد بن احمد رضی الدین از نوادگان امام موسی بن جعفر ملقب به حیات الغیب در کنار رودخانه کشکان و جاده خرم آباد - اندیمشک در شهر ویسیان شهرستان دوره چگنی واقع شده است. بنای مقبره حیات الغیب در روستایی با همین نام و بر روی تپه‌ای مشرف به روستای قالبی قرار دارد. در این آرامگاه علاوه بر مقبره حیات الغیب، مقبره شهاب الدین الیاس لنبکی از حکم رانان لر کوچک نیز واقع است. طوایف حیات الغیبی و پیرحیاتی و کریم پیرحیاتی خود را از نوادگان حیات الغیب می‌دانند.

پلان مقبره حیات الغیب به صورت مستطیل و معماری آن از یک ورودی (کفش کن) تشکیل شده است. مقبره با پلان مربع که گنبدی به سبک نار دو پوسته بر پایه‌ای مدور کوتاه بر روی آن قرار گرفته است. سطح مقبره ۲۵ متر در ۶ متر و ۵/۴ متر در ۵/۴ متر است. در دیوار جنوبی محرابی به بلندی ۱×۲ متر با گچبری ساده بر حاشیه آن ساخته شده است. گنبد مقبره، قدیمی‌تر از دیگر قسمت‌ها است. بر بالای فضای داخلی مقبره نقاشیهایی با نقش کیوتر و چند گچبری دیگر به شکل گل دیده می‌شود. این بنا مربوط به دوره قاجار و به شماره ۱۹۲۲ در فهرست آثار ملی ایران به ثبت رسیده است.

دریاچه مهارلو یکی از مناطق گردشگری استان فارس

دریاچه مهارلو در حدود ۱۸ کیلومتری جنوب شرقی شیراز در ارتفاع ۱۵۶۰ متری از سطح دریا قرار دارد و به واسطه همجواری با کلاتشهر شیراز، یکی از مناطق گردشگری و تفرجگاهی محسوب می‌شود. این دریاچه به وسیله سه رودخانه خشک، حمزه و سروستان و همچنین روان آب‌های کوه‌های مجاور تغذیه می‌شود. این دریاچه ۲۸ کیلومتر طول، ۱۰ الی ۱۵ کیلومتر عرض دارد و به طور کلی مساحت آن ۲۵۷ کیلومتر مربع می‌باشد و به دریای آزاد راه ندارد. از آنجا که میزان تبخیر در دریاچه مهارلو بالاست، بخشی از بستر آن را لایه‌ای از نمک می‌پوشاند و فقط در بخش‌های شمالی و مرکزی آن با عمق بسیار کم و شوری زیاد، آب وجود دارد.

یکی از پدیده‌های جالب این دریاچه وجود پدیده کشند قرمز می‌باشد. کشندهای قرمز نوعی از جلبک‌ها می‌باشند که نسبت به شوری مقاوم بوده و زمانی که شوری آب بالا می‌رود، این جلبک‌ها رشد بیشتری می‌یابند. تکثیر بیش از حد این موجودات سبب می‌شود که تراکم جلبک‌ها در سطح آب بالا رفته و به صورت لایه‌ای قرار گیرند که مانع از تبادل هوا با آب و

در نهایت کاهش اکسیژن می‌شود. در این شرایط برخی از این موجودات سمی را تولید می‌کنند که برای آبزیان یک خطر بالقوه به شمار می‌رود و از این رو، حیات آبزیان و جانوران مجاور دریاچه را به خطر می‌اندازد. مهم‌ترین جانورانی که در مجاورت این دریاچه زندگی می‌کنند، فلامینگو، مرغابی، تنجه، اردک سرسبز، آبچلیک، چوکا و آنقوت می‌باشند. از دریاچه مهارلو برای تهیه نمک صنایع استان فارس استفاده می‌شود.

اجتماعی

سوگاتی از فرنگ برای تفریحات ایرانی‌ها

شواهد از رواج مصرف دخانیات در این مکان‌ها حکایت دارد؛ مواد دودزایی که بشارت مرگ می‌دهند، ولی هنوز طرفداران زیادی دارند. در دوره‌های پارسی یکی از بدترین انتخاب‌ها مصرف دخانیات است، به ویژه قلیان که هم برای مصرف کننده مستقیم مضر است و هم برای کسانی که دود دست دومش را استنشاق می‌کنند. این را هم بیفزایید به این که در دوره‌های خانوادگی قرار است الگوهای مناسب رفتاری را به کودکان و نوجوانان نشان دهیم، اما استعمال قلیان این رشته را پنه می‌کند. بارها گفته شده که هر وعده قلیان برابر است با مصرف یک پاکت سیگار با حجم دودی که چند برابر بیشتر به ریه‌ها تحمیل می‌شود.

خوشگذرانی با بازی‌های دسته جمعی

خودکارآمدی و شایستگی شخصی در اثر فقدان انرژی به افراد احساس بی‌کفایتی را تلقین می‌کند و عزت نفس کاهش پیدا کرده و سلامت روان اعضای خانواده دچار اختلال می‌شود. اما در دوره‌های خانوادگی منافع زیادی به اعضای خانواده می‌رسد

برای سرگرم شدن حتماً نباید پول خرج کرد یا امکانات فوق‌العاده‌ای داشت؛ بلکه فقط اندکی ذوق می‌خواهد و شور برای شادی کردن. با چند دانه نخود و لوبیا می‌شود دوزبازی کرد، با چند ورق کاغذ و چند مداد و خودکار می‌توان بازی اسم و فامیل راه انداخت، یا ۴ نفری در مار و پله رقابت کرد یا اصلاً منب بازی کرد و سرگرم شد. طناب زنی، طناب کشی، تاب بازی، شمع و گل و پروانه، لی لی، وسطی، والیبال، گل کوچک، هفت سنگ؛ زمان زیادی نگذشته از این که این بازی‌ها از بزرگ تا کوچک را سرگرم می‌کند و حس رقابت را با شور و هیجان شدید در ما زنده می‌کند. نسل جدید گرچه حالا خیلی از این بازی‌ها بلد نیست و تفریحاتش در فضای مجازی و پاساژگردی و ... می‌گذرد اما اگر بزرگ‌ترها دوباره آنها را تعلیم دهند، در دوره‌های فامیلی و در فضای باز پارک‌ها می‌شود بازی‌های سنتی را زنده کرد.

سبک زندگی غربی برای ایرانی‌ها

یکی از کارشناسان و آسیب‌شناسان مسائل اجتماعی بیان می‌کند: بیگانگان برای ما سبک زندگی غربی را طراحی کرده‌اند؛ آنگونه که دور از هم باشیم و دیگر آن مهر و عاطفه‌ای که بین خانواده‌های ایرانی وجود داشت از بین برود.

غربی‌ها برای ما پیتزا آوردند تا آبگوشت را کنار بگذاریم. آبگوشت، غذایی سنتی که زمان بیشتری برای میل کردن مصرف می‌کرد و خانواده‌ها در کنار یکدیگر با صفا و صمیمیت غذا را میل می‌کردند؛ ولی اکنون فست‌فودها پایشان به سفره‌های ما باز شده است و اکثر خانواده‌ها سبک غذایی خود را با این مدل غذاها تعیین می‌کنند.

با وجود این نوع غذاها دیگر از آن جمع‌های خانوادگی که بر سر یک سفره می‌نشستند خبری نیست. والدین خانواده‌ها شاغل‌اند و گاهی برخی فرزندان هم شاغل هستند و تنها آخر شب یکدیگر را می‌بینند و فرصتی برای بررسی مشکلات یکدیگر ندارند؛ همه این عوامل دست به دست هم می‌دهد و خانواده‌های ایرانی را از هم دور می‌کند.

هم بودن معرفی کرده‌اند.

دکتر رضا احمدی روان‌شناس و مدرس دانشگاه می‌گوید: تأثیرات روابط اجتماعی انسان‌ها با یکدیگر خصوصاً افراد خانواده کاملاً محرز و مشخص است اما این اجتماعات کوچک در پایان هفته پس از مدتی خستگی، شغلی، مدرسه و وظایف خانه‌داری جایگاه خاصی در فرهنگ ایرانیان دارد. از دیدگاه روان‌شناسی این مسئله را می‌توان این گونه بررسی کرد که جسم انسان پس از مدتی کار و تلاش به استراحت نیاز دارد که دیدگاه‌های پزشکی نیز کاملاً این موضوع را تایید می‌کنند. همچنین در این زمینه سفارشات و تأکیدات بسیاری شده است از بعد روان‌شناسی سلامت روان هم پایه سلامت جسم ارزشمند است و خستگی روانی هم برای هر فردی کاملاً آشکار است از این رو پس از یک هفته کار و فعالیت فکری استراحت، شادی، نشاط و سرگرمی‌های آخر هفته تأثیرات خاصی دارد.

این روانشناس در ادامه می‌گوید: از جمله این تأثیرات می‌توان به تبدیل احساس کرتخی و خوددگی به شادی و آسایش اشاره کرد. همچنین غم و اندوه افراد که ناشی از بار هیجانی است احساس داشتن روابط اجتماعی را در آنها زنده می‌کند و اعتماد به نفس را افزایش می‌دهد. خودکارآمدی و

یادش بخیر روزهایی را که به اتفاق خانواده به میهمانی می‌رفتیم و همه دور هم سر یک سفره جمع می‌شدیم؛ ولی این روزها حسرت یک میهمانی دور همی بر دل ما مانده است. میهمانی که در آن اقوام و خانواده‌ها باشند و بتوانیم با یکدیگر مراد داشته باشیم و کمی با هم درد و دل کنیم.

دیگر از آن جمع‌های خانوادگی خبری نیست؛ از آن جمع‌هایی که در آن پدر بزرگ، کودکان را نصیحت می‌کرد و مادر بزرگ برای کودکان قصه می‌گفت و زنان دستور پخت غذاهای مختلف و هنرهای خانگی را به یکدیگر آموزش می‌دادند و مردان از معیشتشان صحبت می‌کردند. پایان هفته و فرا رسیدن تعطیلات فرصت مناسبی است تا اعضای خانواده مسائل روز، موضوعات فردی و اجتماعی را به مشورت گذارند و از تجربیات یکدیگر بهره‌مند شوند. کودکان در این فرصت‌های طلایی که با اعضای خانواده خود می‌گذرانند بسیاری از نکات ظریف زندگی، تربیتی و... را آموزش می‌بینند و پایان هفته بهترین زمان برای حل بسیاری از مشکلات است. صمیمیت و ایجاد محبت در میان خانواده پایه‌ریزی می‌شود و کودکان در فضایی صمیمی راهکارهای برخورد صحیح با مشکلات را می‌آموزند. از این رو کارشناسان علوم رفتاری پایان هفته را تائیه‌های طلایی برای با